

ועוד שופ"ר הולך רבי"ע דרג"א
תרי טעמ"י, באותו זמן שימחו
הרשעים מן העולם, עולה תפלה
בנגון בארבעה מינים, שהם שיר
פשוט, וזה י', שיר כפול וזה י"ה,
שיר משלש וזה יה"ו, שיר מרבע
וזה יהו"ה. בשם של יהו"ה עולה
התפלה שהיא השכינה, התורה
בנגון, השכינה בנגון, ישראל
עולים מתוך הגלות בנגון, זהו
שכתוב אז ישיר משה ובני
ישראל את השירה הזאת

ליהו"ה.

התפלה שהיא שכינה, עולה למלך
בעשרה זכרונות ובעשר מלכיות
ובעשרה שופרות, שהם י"י י'
ועשר כתות של מלאכים יתעוררו
אליהם, ומעלה אותם לעשר
ספירות, והנגונים עולים מהם
מרבעים מצד של רבי"ע בארבע
חיות, ואותן חיות קטנות עם
גדולות הן שמונה, והן
יאהדונה"י, ועליהן נאמר אז
ישיר משה. כשיהיה הקדוש
ברוך הוא עם שכינתו בשמונה
חיות, שהן חיות אש, עתים
חשות עתים ממללות, וכלם
מכות בכנפיהן בנגון, והנגון
(עולה) בהם בארבע פנים, לכל צד
מרבעים. זהו שכתוב וארבעה
פנים לאחת וארבע כנפים לאחת
מהם, לכל חיה שמונה הם בין
פנים לכנפים, כנגד השמונה
שבהם שבח משה א"ז.

ודוד בגלל זה תקן כלי בשמונה
נימים, ושבח את הקדוש ברוך
הוא בשמונה. זהו שכתוב למנצח
על השמינית, ושמונה אותיות,
לכל אחת שמונה, עולות פלן
לשבעים ושפים, יאהדונה"י
שמונה, ותלויות מהן ששים
וארבע, שמונה לכל אחת, עולות
פלן לשבעים ושפים, זהו סוד של
חשמל.

ועוד שופ"ר הולך רבי"ע דרג"א תרי
טעמ"י, בההוא זמנא דיתמחון חיביא
מעלמא, סלקא צלותא בנגונא בארבע מינין,
דאינון שיר פשוט ודא י', שיר כפול ודא י"ה,
שיר משולש ודא יה"ו, שיר מרובע ודא
יהו"ה, בשמא דיהו"ה סלקא צלותא דאיהי
שכינתא, אורייתא בנגונא, שכינתא בנגונא,
ישראל סלקין מגו גלותא בנגונא, הדא הוא
דכתיב (שמות טו א) אז ישיר משה ובני ישראל
את השירה הזאת ליהו"ה.

צלותא דאיהי שכינתא, סלקא לגביה דמלכא
בעשרה זכרונות ובעשרה מלכיות
ובעשרה שופרות, דאינון י"י י'
דמלאכים יתעורון לגביהו, וסלקא לון לגבי
עשר ספירן, ונגונין סלקין מנייהו מרובעים
מסטרא דרבי"ע בארבע חיוון, ואינון חיות
קטנות עם גדולות אינון תמניא, ואינון
יאהדונה"י, ועלייהו אתמר (שם) אז ישיר
משה, כד יהא קודשא בריך הוא בשכינתיה
בחיון תמניא, דאינון חיון דאשא עתים חשות
עתים ממללות, וכלהו מחאן בגדפיהו
בנגונא, ונגונא בהון (סלקא) בארבע אנפין,
לכל סטרא מרובעין, הדא הוא דכתיב (יחזקאל
א) וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת
מהם, לכל חיה תמניא אינון בין אנפין וגדפין,
לקבל תמניא די בהון שבח משה א"ז.

ודוד בגין דא תקין מנא בתמניא נימין, ושבח
לקודשא בריך הוא בתמניא, הדא הוא
דכתיב (תהלים יב א) למנצח על השמינית, ותמניא
אתוון, לכל חד תמניא, סלקין פלהו ע"ב,
יאהדונה"י תמניא, ותליין מנייהו ס"ד תמניא
לכל חד, סלקין פלהו ע"ב, דא איהו רזא
דחשמל.